

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Fame bonos benè, malos malè vti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

est fames, tam atrox in ea supplicium, ut præ ea David potius elegerit ipsam pestilentiam grassationem. Ite, qui pecunias, qui amicos, qui saniores, qui potentias vestras numeratis & jactatis, vobisque ipsis de multitudine plauditis: Fames vobis cristas adimet, & veteres auias de pulmone reuellet. Inedia & vultum pariter, & fastum deuastabit. Nec mirum est, si multi, qui vocari volunt Patres conscripti, sunt simul etiam esuritionum patres.

Superstitio quoque, & idolorum demonumque cultus fame corrigitur. Sic quando, cælo clauso, pluuia negata est agris, *famesq;* fuit *vehemens in Samaria*, impius quidem Achab Eliae calumniam impedit, sed per jugulum suum redituram. *Venit Achab in occursum Eliae. Et cum vidisset eum, ait: Tunc es ille, qui conturbas Israël? Et ille ait: Non ego turbavi Israël, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim.* Inde sacrificijs, inter Eliam, & Prophetas Baal, certatum, Prophetæque Baal ad vnum omnes interfecti sunt. Reducto veri DEI cultu, etiam pluuia reducta est, fertilitasque redijt agrorum. Quare, occisis sacrificulis, *ait Elia ad Achab: ascende, comede, & bibe: quia sonus multa pluuia est.* Cecidit ergo imber, & seges erecta panem peperit, famem pepulit. Videris, vnde petenda sint alimenta? de cælo: non ex orci furno. Quid ergo mirum est, sagas, & magas semper ferè pauperes & famelicas, neque in ipsis suis impijs mysterijs nuptijsque Tartareis, saturari, epulisque vmbaticis toties aut nefandis deludi? Fame eas vexat, cruciatque Alastor, Deus autem fame ad se inuitat, sicut Filium prodigum fame à siliquis porcorum, ad panem mercenariorum inuitauit. Ille enim est Paterfamilias & rex, qui quotidie clamat, prandium suum, cœnamque suam esse paratam, sed nimis multi se incipiunt excusare. Siliquis porcorum magis, quàm cæli ambrosia, pater-
noque pane delectari.

Mirissima res, fame aues cicurantur, domantur leones, ipsi dracones discunt humanitatem; & sunt homines, qui cum in abundantia ciborum exorbitent, etiam ipsâ penuriâ non sinant se erudiri? Enimuerò licet plurimi adeò indurati sint, ut non sentiant, cum percutiuntur; sunt tamen haud pauci etiam, qui, post ictum, sapiant, & per famem discant iustitiam sitire & esurire:

VIII.

3. Reg. 18. 16.

Matth. 22. 48

Luc. 15. 17.

-IX.

Pfal. 77. 19. neque iam ex illorum volunt numero esse, de quibus dicitur: *Et malè locuti sunt de Deo, & dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?* Quæ diffidentia, teste Bonaventura, vel ab infidelitate oritur, qualis est eorum, qui res humanas, vel saltem suas, non credunt à Deo curari; vel nascitur à pusillanimitate, cui scribit, annexam esse remissionem amoris diuini, proprijque amoris intensiorem. Proprius enim amor, quia cæcos facit, non sinit eos videre diuinam prouidentiam. quare ipse sibi sollicitus, & quodammodo sibi quidam Deus esse vult. Amor autem Dei, fidit Deo, quem amat. Ut enim diffidentia inter inimicos, ita inter amicos fiducia locum obtinet. Amor non suspicatur: odia in teterrimas ebulliunt cogitationes; ipsosque è dilectione ortos affectus, insidias, aut vindictas amarissimas arbitrantur. Qui autem Dei amicus est, scit eum ex pumice aquam, è nube panem posse elicere. Itaque, si in maxima necessitate homines desint, sperat vel Angelos sibi adfuturos.

CAPVT VI.

Diuina prouidentia, circa corporalem escam, è SS. Eucharistia institutione, & ipsius Famis fructibus agnitio.

- I. **A**T, inquires, hodie talia miracula nulla fieri, neque enim cadere panes de cælo, aut coturnices esurientibus in os inuolare, aut Angelos passim se præbere conspiciendos, qui nobis afferant è Paradiso alimenta; neque miracula tam magna quotidie fiunt. Immò longè fiunt maiora. Nam imprimis miraculum miraculorum est in Eucharistia. In illa enim est panis Angelorum, qui de cælo descendit, panis paratissimus, panis sine labore præstitus, omne delectamentum habens, & saporis suauitatem; de quo verè dici potest: *Substantia tua, dulcedinem tuam, quam in filios habes, ostendebat: & deseruiens vniuscuiusque voluntati, ad quod quisque volebat, conuertebatur.* Vult quis fidem exercere? ecce Deum velatum, sub speciebus panis. Vult in spem assurgere! ecce anchoram; ecce medicinam ægrorum; ecce fortitudinem cibi. Vult in charitatem efferuescere? ecce dilectum, præ amore, in
- COR